

Sygn. akt: IV RC 669/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2019r.

Sąd Rejonowy w Rybniku Wydział IV Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grażyna Kursa

Protokolant: Aldona Maciończyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 maja 2019r. w R.

sprawy z **powództwa O. A.**

przeciwko M. H.

o podwyższenie alimentów

- 1) zasądza od pozwanego M. H. na rzecz powódki O. A. alimenty w kwocie po 500zł (pięćset złotych) miesięcznie, płatne do dnia 20-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w terminie płatności którejkolwiek z rat począwszy od dnia 1 października 2018r., a to w miejsce alimentów ustalonych w ugodzie zawartej przed Sądem Rejonowym w Rybniku w dniu 30 maja 2000r. w sprawie IV RC 596/00 po 250zł;
- 2) oddala powództwo w pozostałej części;
- 3) zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 617zł (sześćset siedemnaście złotych) tytułem zawrotu kosztów zastępstwa adwokackiego;
- 4) odstępuje od obciążania pozwanego pozostałymi kosztami postępowania;
- 5) nadaje wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt IV RC 669/18

UZASADNIENIE

Powódka O. A. domagała się od pozwanego M. H. podwyższenia alimentów ustalonych na mocy ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Rybniku w sprawie o sygn. akt IV RC 596/00 z kwoty po 250 zł miesięcznie do kwoty po 600 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu żądania powódka wskazała, że jej potrzeby uległy zwiększeniu, a dotychczasowe alimenty są niewystarczające. Od czasu zasądzenia ostatnich alimentów minęło ponad 18 lat. Obecnie powódka ma 22 lata, studiuje w Niemczech w systemie dziennym i nie może podjąć stałej pracy. Od października 2017 roku wyprowadziła się z mieszkania matki i stara się utrzymywać samodzielnie. Powódka otrzymuje 194 euro tytułem zasiłku rodzinnego. Korzysta również ze stypendium socjalnego w wysokości 393 euro, stanowiącego formę kredytu, który po ukończeniu studiów będzie mogła spłacić na korzystnych warunkach. Powódka korzysta nadal z pomocy finansowej matki. Jej miesięczne koszty utrzymania przedstawiają się następująco: wynajem mieszkania – 300 euro, prąd – 100 euro, Internet- 35 euro, rtv – 52,50 euro (co trzy miesiące),chemia i kosmetyki- 50 euro, wyżywienie- 200 euro, artykuły szkolne- 50 euro, ubrania i obuwie – 70 euro. Stałe miesięczne wydatki ponoszone przez powódkę wynoszą

około 822,50 euro, a kwota ta nie uwzględnia dodatkowych wydatków takich jak okazjonalny zakup leków, koszty komunikacji, wyjazdów wakacyjnych czy innych rozrywek. Dodatkowo powódka uiszcza czesne za studia, w kwocie ponad 300 euro za semestr. Pozwany nie utrzymuje z powódką żadnych kontaktów, nie interesuje się jej losem i nie zna jej aktualnej sytuacji życiowej, nie dostarczył deklaracji PIT określającej wysokość osiąganych przez niego dochodów, która umożliwiłaby uzyskanie powódce wyższego stypendium socjalnego w Niemczech (k. 3-4).

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa, wskazując że powódka osiągnęła zdolność i warunki do samodzielnego utrzymania się, a kwota 600 zł tytułem alimentów jest wygórowana i przekracza jego możliwości zarobkowe. Ponadto pozwany zarzucił powódce, że nie dokłada wszelkich starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się (k.24-25v).

Na rozprawie w dniu 15 maja 2019 roku pozwany uznał żądanie do kwoty po 350 zł i wniósł o oddalenie powództwa w pozostałej części. (k. 68)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Powódka O. A. ur. (...) jest córką pozwanego. Rodzice powódki pozostawali w nieformalnym związku (...) na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku z 26 listopada 1997 roku w sprawie o sygn. akt IV RC 822/97 zobowiązano pozwanego do lożenia na rzecz powódki alimentów w kwocie po 165 zł miesięcznie. Kolejno w sprawie zawisłej przed tut. Sądem pod sygn. akt IV RC 596/00 o podwyższenie alimentów zawarto ugode, mocą której pozwany zobowiązał się do lożenia na rzecz powódki alimentów w kwocie po 250 zł miesięcznie.

W czasie ostatniego ustalania wysokości alimentów powódka miała 4 lata, była zdrowym dzieckiem i rozwijała się prawidłowo, nie uczęszczała do przedszkola, a jej miesięczne koszty utrzymania wynosiły około 300 zł. Pozwany nie utrzymywał z małoletnią wówczas córką kontaktu. Poza symboliczną kwotą alimentów nie przekazywał na jej rzecz żadnych pieniędzy ani prezentów rzeczowych. Pozwany w tym czasie nie pracował, był zarejestrowany w urzędzie pracy jako osoba bezrobotna, pobierał zasiłek w kwocie 376 zł. Poza powódką miał na utrzymaniu małoletnią córkę pochodzącą ze związku małżeńskiego.

(dowód: akta tut. Sądu IV RC 596/00 k. 13-13v).

Aktualnie powódka ma 22 lata, mieszka i studiuje w Niemczech na kierunku Ekonomia przedsiębiorstw. Łącznie opłata za naukę wynosi około 300 euro za semestr. Powódka zwracała się do pozwanego z prośbą o przedłożenie jego deklaracji podatkowej, nie otrzymała jednak żadnej odpowiedzi.

(dowód: zaświadczenia szkoły wyższej powódki k. 11,12, zestawienie kosztów związanych z nauką k. 13,14, wezwanie do przesłanie deklaracji PIT k. 15).

Pozwany ma 48 lat, pracuje jako elektromonter pod ziemią a jego wynagrodzenie zasadnicze wynosi średnio około 3000 zł netto miesięcznie. Oprócz wynagrodzenia zasadniczego pozwany otrzymał w 2018 roku nagrodę „barbórkę” w wysokości 1124,21 zł i „14- stą pensję” w kwocie 1712,91 zł. Pozwany nie podejmuje dodatkowego zatrudnienia ze względu na schorzenie kolana. Nie posiada oszczędności. Spłaca pożyczkę zaciągniętą na cele konsumpcyjne, której miesięczna rata wynosi 290 zł miesięcznie. Mieszka z żoną w wynajmowanym mieszkaniu, ze związku małżeńskiego ma dorosłą córkę. Żona pozwanego nie pracuje. Koszty związane z utrzymaniem mieszkania wynoszą: 180 zł miesięcznie – czynsz , 120 zł miesięcznie – opłata za prąd, 135 zł miesięcznie – opłata za telewizję, 51 zł miesięcznie – opłata za Internet, 50 zł miesięcznie – opłata za telefon, 44 zł miesięcznie – opłata za wodę i ścieki, 62 zł rocznie wynosi podatek od nieruchomości. Na wyżywienie rodzina przeznacza 1400 zł miesięcznie, na środki czystości – 200 zł miesięcznie i środki higieniczne – 100 zł miesięcznie. Pozwany leczy się na nadciśnienie tętnicze, cholesterol, przebył operację kolana. Na lekarstwa wydaje 100 zł miesięcznie. Koszty paliwa ponosi w kwocie około 200 zł miesięcznie, a koszt ubezpieczenia OC i AC to kwota 1000 zł w rocznie. Na ogrzewanie mieszkania pozwany kupuje drewno i dwie tony węgla (700 zł za jedną tonę) .

Pozwany od dawna nie utrzymuje kontaktu z powódką.

(dowód: zeznania pozwanego k. 68v-69, deklaracja PIT-11 za rok 2017 k. 30-32, informacja o dochodach k. 33-34, przelewy k. 35-38, zaświadczenie pracodawcy pozwanego k. 56, rachunki k. 39-41, 44-46, 57, harmonogram spłat kredytu k. 42-43, decyzja k. 47, zawiadomienie Sądu Rejonowego k. 29, dokumentacja medyczna i faktury k. 49-51)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania powoda i dokumenty wyżej powołane. Pełnomocnik powódki zrzekł się przeprowadzenia dowodu z jej przesłuchania. Podawane w czasie zeznań dane w szerokim zakresie znajdowały potwierdzenie w dokumentach, których strony wzajemnie nie kwestionowały. Sąd ocenił materiał dowodowy jako spójny, logiczny i wzajemnie się uzupełniający.

Sąd zważył.

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 kro, każdy z rodziców obowiązany jest do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zakres świadczeń alimentacyjnych ustawodawca określił w art. 135 § 1 kro, uzależniając go od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego.

Przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć potrzeby, których zaspokojenie zapewni podmiotowi uprawnionemu do alimentów odpowiedni rozwój fizyczny i duchowy. Pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można przy tym - co wskazano w orzecznictwie Sądu Najwyższego - odrywać od pojęcia zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Pojęcia te (usprawiedliwione potrzeby uprawnionego i możliwości majątkowe oraz zarobkowe zobowiązanego) w praktyce pozostają bowiem we wzajemnej zależności i obie te przesłanki wzajemnie na siebie rzutują, zwłaszcza przy ustaleniu przez sąd wysokości alimentów (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 października 1969 r., III CRN 350/69, OSNPG 1970/2/15).

Przy ocenie zakresu obowiązku alimentacyjnego należy brać pod uwagę także usprawiedliwione potrzeby własne zobowiązanego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 1975 r., III CRN 330/75, LEX nr 7777).

Zgodnie z treścią art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Przy czym chodzi tu o zmianę istotną bądź to w obszarze usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego bądź też możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego, czy też na obu tych płaszczyznach. (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16.12.1987r. III CZP 91/86).

Ustalenie czy nastąpiła zmiana stosunków następuje poprzez porównanie stosunków obecnych z warunkami i okolicznościami istniejącymi podczas ustalania wysokości poprzednich alimentów.

Po przeanalizowaniu sytuacji materialno - bytowej oraz uzasadnionych potrzeb powódki, Sąd uznał jej roszczenie za zasadne, jednakże nie w pełnej wysokości. Niewątpliwie w niniejszej sprawie nastąpiła istotna zmiana okoliczności, gdyż potrzeby powódki od czasu kiedy alimenty od pozwanego zostały ustalone na kwotę po 250 zł miesięcznie w 2000 roku znacząco wzrosły. Powódka ocenia koszt swojego miesięcznego utrzymania na kwotę co najmniej ok. 822,50 euro. Uwzględniając uzasadnione potrzeby powódki, która zamieszkuje na stałe w Niemczech, wynajmuje mieszkanie, a nadto kontynuuje studia wyższe, kwota, której zasądzenia domaga się nie jest kwotą wygórowaną. Otrzymywane dotychczas przez powódkę alimenty, kwota zasiłku i stypendium socjalnego nie wystarczają na zaspokojenie jej bieżących, usprawiedliwionych potrzeb.

Biorąc z kolei pod uwagę sytuację majątkową i zarobkową pozwanego Sąd uznał, że kwota 500 zł mieści się w granicach jego możliwości zarobkowych. Sąd wziął pod uwagę, że pozwany ma na utrzymaniu żonę, a jego konieczne wydatki na bieżące utrzymanie przekraczają 2600 zł miesięcznie.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 138 kro w zw. z art. 135 kro. O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i § 3 kpc i art. 102 kpc. Rygor natychmiastowej wykonalności nadano na mocy art. 333 § 1 pkt 1 kpc.